

54. fejezet

Rokonszenvre és megértésre van szükség — A szülőknek és a tanítóknak rokonszenvvel és megértéssel kell viseltetniük egymás munkája iránt. Egymással összhangban kell dolgozniuk, ugyanattól a missziós lelkülettől indítva, és törekedve a gyermekek testi, lelki és szellemi jólétére, s olyan jellemet kell fejleszteniük bennük, amely kiállja a kísértések próbáját. {CG 318.1}

Ne feledjék a szülők, hogy az egyházi iskola sokkal eredményesebb lehet gyermekeik nevelésében, ha ők maguk is felismerik, milyen előnyt jelent a gyermekeknek egy ilyen intézmény, és teljes szívükkel együttműködnek a tanítókkal. Ima, türelem és béketűrés által a szülők sok hibát helyrehozhatnak, amit a türelmetlenség és az oktalan kényeztetés okozott. Lássanak hát munkához együtt a szülők és tanárok, s a szülők legyenek tudatában, hogy milyen nagy segítség számukra egy odaadó, istenfélő tanár jelenléte. {CG 318.2}

A széthúzás megsemmisítheti a jó befolyást — Ha egyesek szívében a széthúzás lelkülete uralkodik, ez másokra is átragad, és megsemmisíti azt a jó befolyást, amelyet az iskola áraszthatna. Ha a szülők nem vágyakoznak együttműködni a tanítókkal gyermekeik üdvösségéért, azok nem fogják kezdeményezni, hogy iskolát létesítsenek közöttük. {CG 318.3}

A csoportos munka otthon kezdődik — Az együttműködésnek már otthon el kell kezdődnie - az anya és az apa között. Közös megbízatásuk gyermekeik nevelése, és állandóan arra kell törekedniük, hogy egymással összhangban cselekedjenek. Át kell adniuk magukat Istennek, tőle kérve segítséget, hogy egymást támogatni tudják. Gyermekeiket meg kell tanítani, hogy hűségesek legyenek Istenhez és az isteni elvekhez, és így természetesen hűségesek legyenek önmagukhoz is és mindenkihez, akivel csak kapcsolatban állnak. Ilyen nevelés mellett nem lesznek nehézségek és nem lesz ok aggodalomra, amikor a gyerekek az iskolába kerülnek. Éppen ellenkezőleg: ezek a gyerekek a tanítók segítői s tanuló társaik bátorítói és példaképei lesznek. {CG 319.1}

A gyermekek magukkal viszik a tanterembe az otthon kapott nevelés minden befolyását. Ha az istenfélő szülők és tanítók egymással összhangban dolgoznak, akkor a gyermekek szíve már felkészült arra, hogy mélyen érdeklődjék Isten és az Ő műve iránt a gyülekezetben. Az otthon ápolt értékek így kerülnek át a gyülekezetbe Isten dicsőségére. {CG 319.2}

Ha a szülők úgy beletemetkeznek a munkába és az evilági élet örömeibe, hogy miatta elhanyagolják gyermekeik gondos fegyelmezését, ezzel nemcsak megnehezítik a tanár munkáját, de az sajnos nagyon gyakran emiatt lesz teljesen gyümölcstelen is. {CG 319.3}

A tanítók munkája: kiegészítés — A jellem alakulásában semmilyen befolyás nem számít annyira, mint az otthoni. A tanítók munkája csak kiegészíti a szülőkéét, de semmiképpen sem helyettesítheti azt. Mindazért, ami a gyermek jólétét érinti, a szülők és tanítók tegyenek közös erőfeszítéseket! {CG 319.4}

A gyermek otthoni nevelése olyan legyen, hogy az majd segítse a tanár iskolai munkáját. Tanulják meg otthon az ápoltság, rend, alaposág és pontosság szükségességét, és ugyanezeket a leckéket kell ismételni velük az iskolában is. {CG 319.5}

Amikor a gyermek eléri az iskoláskort, a tanár működjék együtt a szülőkkal, és a testmozgás, fizikai munka is folytatódjék az iskolai tanulás részeként. Sok tanuló van, aki kifogásolja az ilyen munkát az iskolában. Úgy gondolják, hogy az olyan hasznos elfoglaltság, mint például egy szakma elsajátítása, lealacsonyító. Az ilyeneknek nagyon torz fogalmaik vannak arról, mit is jelent az igazi méltóság. {CG 320.1}

Az otthon áldott lehet az iskola által — Ha a tanár türelmesen, kitartóan, krisztusi elvek alapján végzi feladatát, akkor az elért reformok a gyermekek otthonaira is kiterjednek, tisztább, mennyei légkört hozva oda. Ez a munka a legmagasabb rendű missziómunkák közül való. {CG 320.2}

A figyelmes tanító sok alkalmat talál arra, hogy a tanulókat hasznos cselekedetekre ösztönözze. Különösen a

kisgyermek színté határtalan bizalomal és tisztelettel tekintenek fel tanítójukra. Akármit indítványozhat - pl. segítsenek otthon, végezzék el hűségesen napi kötelességeiket, szolgáljanak a betegeknek vagy a szegényeknek -, majdnem mindig megtermi gyümölcsét. Így a tanító újra kettős nyereséggel kap áldást. A szülők hálája és együttműködése megkönnyíti terhét és beragyogja ösvényét. {CG 320.3}

Könnyítsétek meg a tanár munkáját! — Ha a szülők hűségesen elvégzik a rájuk eső részt, a tanár munkája sokkal könnyebbé válik. Nagyobb reménnyel, nagyobb kedvvel és buzgósággal végezheti feladatát. Azok az anyák és apák, akiknek szívét betölti Krisztus szeretete, óvakodnak a hibakereséstől, és minden erejükkel bátorítják és segítik azt, akit kiválasztottak, hogy tanítsa gyermekeiket. Hisznek abban, hogy éppen olyan lelkiismeretesen végzi feladatát, ahogyan ők végzik a magukét. {CG 320.4}

Ha a szülők felelősségük tudatára ébrednek, akkor sokkal kevesebb tennivaló hárul majd a tanárokra. {CG 321.1}

A tanár tanácsadói — Otthonainkban beszéljünk Isten szeretetéről, s az iskolákban is tanítsunk erről! Isten Szavának elveit mind az otthon, mind az iskola életébe be kell vezetnünk. Ha a szülők teljesen megértének, hogy kötelességük Isten kinyilatkoztatott akaratának engedelmeskedni, akkor bölcs tanácsadók lehetnének nevelési kérdésekben és az iskolával kapcsolatban. Az otthoni tapasztalatokból megtanulnák, hogyan lehet védekezni a gyermekeket és fiatalokat támadó kísértések ellen. Ily módon válnának a szülők és tanárok Isten munkatársaivá a fiatalok mennyre való felkészítésében és nevelésében. {CG 321.2}

Ha a szülők közlik a nevelővel a gyermekek jelleméről, fizikai sajátosságairól, gyengeségeiről szóló bizalmas tudnivalókat, ezzel segítséget nyújtanak neki. Szomorú, hogy oly sokan nem ismerik fel ezt! Sok szülőt az is kevésbé érdekli, hogy tájékozódják a nevelő felől és együttműködjenek vele munkájában. {CG 321.3}

A szülők érezzék kötelességüknek, hogy a tanárral együttműködjenek, bölcs tanácsokkal bátorítsák őt, s imádkozzanak érte, hiszen ő tanítja gyermekeiket. {CG 321.4}

A szülők tanácsadói — Fontos, hogy a tanítók keressék a szülők ismeretségét! Látogassák meg tanítványaikat otthonukban, ismerjék meg azt a környezetet, amelyben élnek. Azáltal, hogy kapcsolatba kerülnek tanítványaik otthoni életével, megerősíthetik a hozzájuk fűződő kötelékeket, és megismerhetik, hogy a különböző természetű és vérmérsékletű tanulókat hogyan kezeljék eredményesebben. {CG 321.5}

Ha a tanító érdeklődik tanítványai otthoni nevelése felől, kétszeres áldást nyer. Sok szülő annyira a munkájába és gondjaiba merül, hogy szem elől téveszti az alkalmakat, amikor gyermekei életét a jó irányba terelhetné. A tanító sokat tehet azért, hogy a szülők tudatára ébredjenek lehetőségeiknek és kiváltságaiknak. Másutt olyan szülőket talál, akik ismerve felelősségüket arra törekcszenek, hogy gyermekeik jó és hasznos felnőtté váljanak. A tanító gyakran segíthet a szülőknek terhük hordozásában, és a tanácskozásból mindannyian bátorságot és erőt nyernek. {CG 322.1}